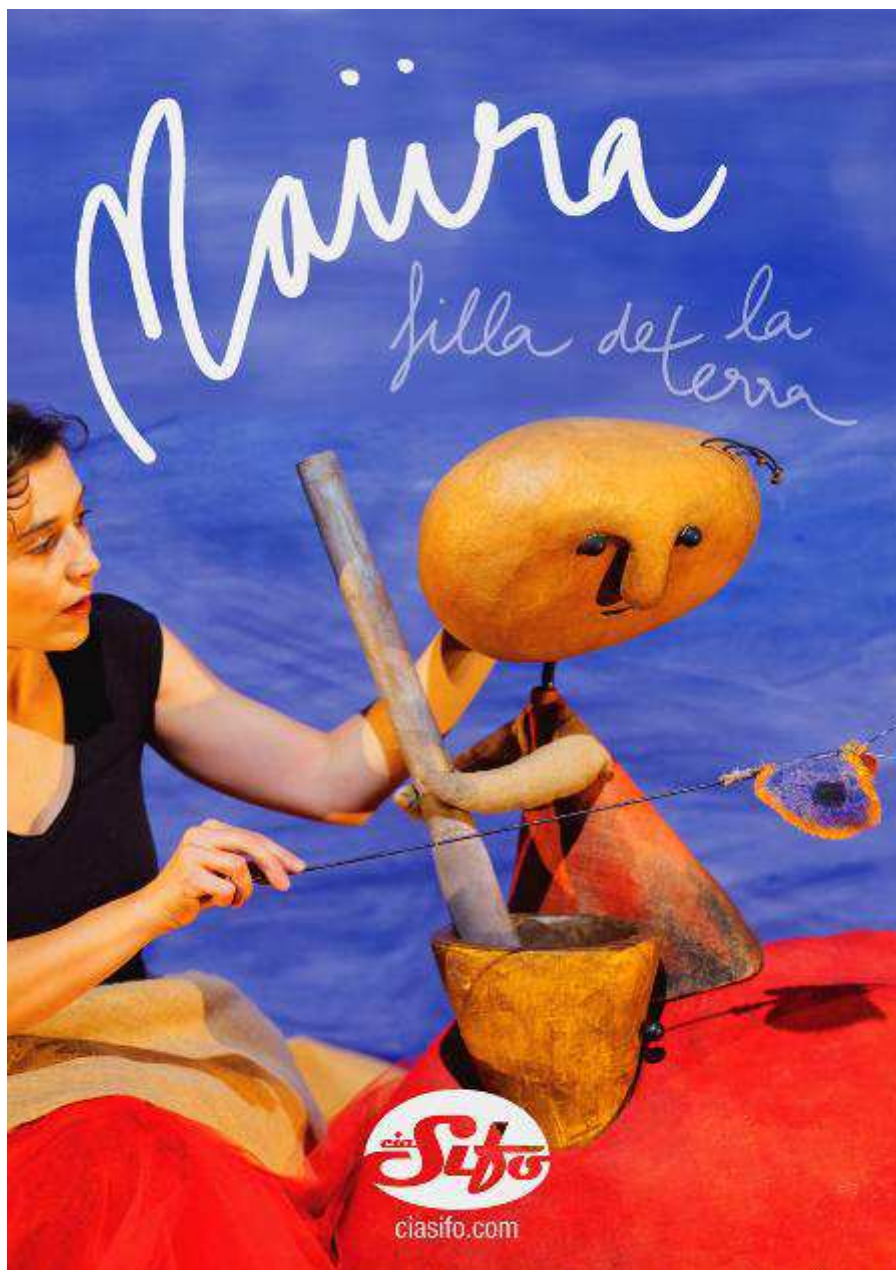

Dossier pedagògic

Els contes en la petita infància

L'home és un ésser de comunicació. Parlar als nens des del seu naixement és posar-los al món, reconèixer la seva existència. Adreçar-se a ells és veure'ls, donar-los espai dins les nostres vides.

Però què és un conte ?

Tots els contes són històries, però no totes les històries són contes. Un conte és, per definició anònim, transmès oralment i impossible de datar. La llengua és poètica, diferent que a la comunicació corrent. És una forma narrativa literària dins del domini de l'oralitat i el seu contingut assoleix una dimensió universal.

Arreu del món hi ha un repertori de contes, contarelles i cançons pels més menuts que es transmeten oralment de generació en generació. Tots ells tenen un estil particular –històries simples i linials, repeticions freqüents, escriptura ritmada, fórmules rimades – on la musicalitat del text i el frassejat són primordials.

El conte és una eina formidable per entrar dins del llenguatge. Contem alegrement. Oferim als nostres infants, d'una manera lúdica i plaent, les eines essencials per la construcció de la seva persona com a éssers al món.

Quins contes tradicionals coneixes ?

Fes memòria, busca dins del teu magatzem de records un conte o una cançó que t'hagin explicat. Ara és el vostre torn ! Expliqueu-lo amb alegria i gaudiu de viure en primera persona la transmissió oral de la nostra tradició cultural !

Què diries que és un « conte d'origens » ?

Sobre aquest conte...

Maüra, filla de la terra és un conte de tradició oral africà que explica l'origen del sol, la lluna i les estrelles. En la tradició oral de l'Àfrica de l'est hi ha moltes versions en què les dones són a l'origen de l'allunyament de la volta celeste. La dona amb les seves tasques domèstiques aporta la fertilitat sobre la terra i esdevé la creadora del món.

En aquest conte l'heroïna és una nena petita, Maüra. Un nena turbulenta, activa i poc dòcil que no atén les peticions dels que la volen fer aturar. I és que, si Maüra hagués escoltat, si s'hagués portat bé i s'hagués aturat com li demanaven, què hagués passat? Que avui encara viuríem amb el cel enganxat sobre els nostres caps.

Sovint desitjaríem que els nostres fills o els nostres alumnes fossin dòcils i tranquils, però cal no oblidar que un nen sa, és un nen actiu, enèrgic i bellugadís. Per nosaltres aquest conte és un homenatge als infants turbulents i indomables que seguint el seu nervi reinventen el nostre món cada dia a través del joc i la imaginació.

Imagina com seria el teu món si el Cel estigués enganxat a la Terra. Si vols, pots fer-ne un dibuix.

...sense moralina

Molt sovint els contes s'utilitzen pedagògicament pel seu valor moralitzador. Els adults aprofitem així una manera per deixar el nostre missatge entre línies. Benvolgut lector, cada un de nosaltres percep l'història que se li ofereix a través de les imatges disponibles dins del seu estoc, en funció de l'experiència pròpia. Per tantes orelles, tants contes.

Què n'extreuen ells d'una història? No ho sabem del cert, però quan un nen demana que li expliquem el mateix conte una vegada rere una altra és perquè respon a alguna necessitat vital dins del seu procés de creixement. Oferim el plaer d'escoltar, introduïm el gust pel llenguatge i deixem que cada petit oient extregui d'aquest conte el que més necessiti.

Escolta amb atenció i fes volar la imaginació.

Endevina, endevineta

Endevina, endevineta
En quina estació torna l'oreneta ?

Resposta : la primavera

Ell és d'or, jo sóc de plata
I quan surto a passejar,
ell se'n va a dormir a casa.

Resposta : el sol i la lluna

Un cobrellit molt ben brodat que
punta d'algulla no l'ha tocat.

Resposta : el Cel

Sempre quiets, sempre inquiets,
Dormint de dia i de nit deserts.

Resposta : els estels

Sóc al cel volant ben alt, dominant,
molt amunt, vigilant.
En bandera i escut el poder o la
majestat representant.

Resposta : l'àguila

Sobre la posada en escena

Aquest espectacle neix davant d'un quadre de Joan Miró exposat al museu de l'artista a Barcelona. Les obres de la maduresa de Joan Miró representen el cosmos d'una forma onírica. Les estrelles representen el món celest, els personatges la terra i els ocells els missatgers entre l'un i l'altre.

La universalitat del conte ressona a dins de la universalitat de l'obra de l'artista. Els personatges bàsics del conte – cel, terra, nena, estrella, sol, lluna i ocell – prenen forma veient les teles del mestre. La posada en escena lluny de ser figurativa, s'empapa de la poètica i la plasticitat pictòrica de Miró, per deixar espai a l'imaginari de l'espectador. Exactament com passa amb els contes, que la paraula crea imatges precises en l'imaginari personal i íntim de cada un dels oients.

Busca els personatges de l'obra en el quadres de Joan Miró, clicant als següents enllaços.

[Maüra](#)

[La papallona](#)

[L'oreneta](#)

[L'àguila](#)

[La lluna](#)

[El sol](#)

Sinopsis

Encara que sembli mentida la literatura neix per explicar el món. Però no és real? és ficció? Real és la curiositat per saber què ens envolta i d'on ve tot. A la vora del foc, les explicacions van esdevenir contes a la mida de les persones de cada època. I la mainada manté encara aquesta il·lusió. *Maüra, filla de la terra* conta d'on van sorgir el sol, la lluna i les estrelles, inspirada en l'obra de **Joan Miró**. Conta que, fa molts i molts anys, el cel i la terra estaven enganxats, que Maüra es va posar a moldre sense adonar-se que picava el cel amb el morter i sense fer cas a la papallona, l'oreneteta i l'àguila que l'avisaven, i que...

Voleu saber-ho? Us hi esperem.

Aquesta és la cançó de Maüra. Si la vols escoltar, [clicka aquí](#)

'Maüra, Maüra

Xafava, xafava

I mentre xafava, la mà de morter s'allargava fins que...PAF !'

Fitxa artística

Creació i interpretació : Marta Gorchs
Acompanyament artístic: Praline Gay-Para
Escenografia: Thomas Roper
Titelles : Martí Doy i Thomas Roper
Banda sonora original : Lluís Rodríguez
Il·luminació : Roc Laín
Vestuari : Eva Gorchs
Producció : Cia.Sifó
Comunicació : Laura Garcia Jordan
Disseny Gràfic : Roger Velàzquez, Dbòlit.
Distribució : La Maleta dels Espectacles

Una coproducció de Cia Sifó i Cie.Pavé Volubile
Amb la Complicitat de : FIT Festival, Temporada Alta, Fundació Miró,
Successió Miró CB, Teatre Principal de Palma.

